

Sygn. akt I C 105/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 kwietnia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Aleksandra Różalska - Danilczuk

Protokolant: Sylwia Niżnik

po rozpoznaniu dnia 24 kwietnia 2014 roku w W.

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A w K.

przeciwko (...) Publicznemu (...) w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) Publicznego (...) w W., na rzecz powoda (...) S.A. w K., kwoty 15.972,66 zł (piętnaście tysięcy dziewięćset siedemdziesiąt dwa złote 66/100) z odsetkami ustawowymi liczonymi:

- od kwoty 478,98 zł od dnia 16.06.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 1.783,62 zł od dnia 28.06.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 55,62 zł od dnia 28.06.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 389,34 zł od dnia 28.06.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 3.350,16 zł od dnia 11.07.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 2.505,60 zł od dnia 19.07.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 111,24 zł od dnia 19.07.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 290,52 zł od dnia 21.07.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 584,82 zł od dnia 26.07.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 278,10 zł od dnia 29.07.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 556,20 zł od dnia 02.08.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 89,64 zł od dnia 08.08.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 4.634,82 zł od dnia 09.08.2013r. do dnia zapłaty,
- od kwoty 864,00 zł od dnia 18.08.2013r. do dnia zapłaty.

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.216,00 zł (trzy tysiące dwieście szesnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt IC 105/14

UZASADNIENIE

Pozwem złożonym w dniu 3 września 2013 roku powód (...) S.A. z siedzibą w K. wystąpił przeciwko (...) Publicznemu (...) w W. o zasądzenie kwoty 15.973 zł wraz z odsetkami ustawowymi, a także kosztami procesu.

Dowód: pozw wraz z załącznikami-k.3-34.

W dniu 7 października 2013 roku Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. uwzględnił żądanie pozwu w całości, wydając nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym.

Dowód: nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym-k.37.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty złożonym w dniu 22 października 2013 roku pozwany zaskarżył w całości nakaz zapłaty oraz podniósł zarzut niewłaściwości miejscowej.

W motywach uzasadnienia potwierdził fakt korzystania ze świadczeń powoda w ramach umowy (...). W związku z trudną sytuacją finansową pozwany wniósł o zawarcie ugody pomiędzy strojami, ewentualnie o oznaczenie sposobu wykonania zobowiązania poprzez zapłatę zasądzonej kwoty w 2 równych ratach oraz o odstąpienie od obciążania go kosztami postępowania, w tym kosztami zastępstwa procesowego na zasadzie art. 102 k.p.c.

Dowód: sprzeciw od nakazu zapłaty- k. 43-48.

Postanowieniem z dnia 22 listopada 2013 r. Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy w W. postanowił stwierdzić swą niewłaściwość miejscową i przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie.

Dowód: postanowienie-k.50.

Na rozprawie w dniu 24 kwietnia 2014 r. powód sprzeciwił się rozłożeniu należności na raty argumentując, iż pozwany tak jak każdy inny podmiot gospodarczy działa na rynku i powinien regulować swoje zobowiązania.

W toku procesu strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód (...) S.A. z siedzibą w K. zawarł z pozwanym (...) Publicznym (...) w W. umowę nr (...) z 26 listopada 2012 r. o zakup i dostarczenie towaru.

Dowód: umowa-k.24-28.

Powód wystawił następujące faktury na dostarczone towary:

- nr (...) z dnia 16 maja 2013 r. na kwotę 478, 98 zł;
- nr (...)z dnia 28 maja 2013 r. na kwotę 1.783,62 zł;
- nr (...)z dnia 28 maja 2013 r. na kwotę 55,62 zł;
- nr (...)z dnia 28 maja 2013 r. na kwotę 389,34 zł;

- nr(...)z dnia 10 czerwca 2013 r. na kwotę 3.350,16 zł;
- nr (...)z dnia 16 czerwca 2013 r. na kwotę 2.505,60 zł;
- nr (...)z dnia 18 czerwca 2013 r. na kwotę 111,24 zł;
- nr (...)z dnia 20 czerwca 2013 r. na kwotę 290,52 zł;
- nr (...)z dnia 25 czerwca 2013 r. na kwotę 584,82 zł;
- nr (...)z dnia 28 czerwca 2013 r. na kwotę 278,10 zł;
- nr (...)z dnia 2 lipca 2013 r. na kwotę 556,20 zł;
- nr (...)z dnia 8 lipca 2013 r. na kwotę 89,64 zł;
- nr (...)z dnia 9 lipca 2013 r. na kwotę 4.634,82 zł;
- nr (...)z dnia 18 lipca 2013 r. na kwotę 864,00 zł;
-

Dowód: fakury-k.5-18

W związku z brakiem zapłaty powód wystosował wezwanie do zapłaty wraz z żądaniem odsetek od dnia wymagalności do dnia zapłaty.

Dowód: wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania-19-23.

Powyższy stan faktyczny, ustalony przez Sąd w oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach sprawy, których autentyczność nie była kwestionowana przez strony i nie budziła wątpliwości Sądu, nie był sporny między stronami.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Jak stanowi art. 353 § 1 k.c. zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Wobec przyznania przez pozwanego jego obowiązku zapłaty należności głównej w wysokości 15.973 zł Sąd w punkcie I wyroku zasądził tę kwotę w całości. Zgodnie z art. 481 § 1 i 2 k.c. od powyższej kwoty należne były odsetki. Odsetki nalicza się od dnia następnego po dniu wymagalności roszczenia. Datą wymagalności poszczególnych kwot wynikających z faktur był termin 30 dni od dnia otrzymania i zaakceptowania faktury. Dlatego też dopiero od tych terminów należne były odsetki ustawowe za opóźnienie. Mając powyższe na uwadze Sąd zasądził odsetki jak w punkcie I wyroku.

W punkcie II wyroku Sąd obciążył pozwanego kosztami procesu na podstawie art. 98 § 1 i kpc w zw. § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

W sprzeciwie od nakazu zapłaty pozwany wniósł o rozłożenie zaległych należności na raty. Zgodnie z treścią przepisu art. 320 k.p.c., w szczególnie uzasadnionych wypadkach Sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Uprawnienie to przysługuje Sądowi nie w sytuacjach wyjątkowych, ale w szczególnie uzasadnionych, tj. takich, w których ze względu na sytuację finansową spełnienie zasądzonego świadczenia byłoby dla pozwanego niemożliwe do wykonania lub w każdym razie bardzo utrudnione. Wskazać należy, iż rozłożenie świadczenia na raty ma ten

skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat. W chwili bowiem decydowania o rozłożeniu na raty, Sąd ma na względzie całe świadczenie wraz z narosłymi odsetkami za opóźnienie. Sąd zważył również, iż zastosowanie art. 320 k.p.c. nie może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia wierzyciela, niewątpliwie bowiem intencją wniesienia pozwu o zapłatę jest uzyskanie od pozwanego należnego świadczenia.

Nie ulega wątpliwości, że środki finansowe jakie otrzymuje pozwany od Narodowego Funduszu Zdrowia nie są adekwatne do jego potrzeb, co utrudnia utrzymanie pozwanemu płynności finansowej. W wyniku tego, następuje nieustanny wzrost zadłużenia, co pozwany wykazał dokumentacją księgową. Jednakże w ocenie Sądu, zła sytuacja finansowa pozwanego w tym konkretnym przypadku nie daje podstaw do rozłożenia zasądanego świadczenia na raty. Sąd zważył bowiem, że wysokość zadłużenia po stronie pozwanego w szczególności nie gwarantuje spłaty należności w ratach na rzecz strony powodowej. Sąd miał na uwadze, że w niniejszej sprawie pozwany do chwili wyrokowania nie dokonał jakiegokolwiek wpłaty na poczet zadłużenia. Skoro zaś tego nie uczynił, nie kwestionując jednocześnie wysokości powstałego zadłużenia, winien był przygotować się na spłatę przysługującej powodowi należności. Nadto należało mieć również na uwadze, że rozłożenie świadczenia na raty nie może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia wierzyciela. Nie ulega zaś wątpliwości, iż sytuacja, w której wierzyciel przez wiele miesięcy pozbawiony jest należnej mu zapłaty za towar, rzutuje na jego własną płynność finansową. Zatem w ocenie Sądu, rozłożenie na raty spłaty zadłużenia wobec (...) Publicznemu (...) w W. nie znajduje uzasadnienia w okolicznościach przedmiotowej sprawy.

Sąd nie znalazł również podstaw do zastosowania art. 102 kpc i odstąpienia od obciążania pozwanego kosztami procesu. Trudna sytuacja finansowa nie może być jedyną przesłanką do odstąpienia od obciążania strony kosztami procesu. Takie działanie stało by w sprzeczności z ogólną zasadą odpowiedzialności za wynik procesu. Pozwany nie spełnił świadczenia dobrowolnie zatem wystąpienie przez powoda na drogę sądową celem odzyskania swoich należności było całkowicie zasadne a pozwany, który nie spełnił świadczenia, powinien ponosić tego konsekwencje. Pozwany od dłuższego czasu znajduje się w trudnej sytuacji finansowej i zawierając umowę miał świadomość, że może mieć trudności z uregulowaniem swojego zobowiązania, zatem odstąpienie od ponoszenia przez niego kosztów postępowania prowadziłoby do niezasadnego obciążania powoda kosztami opłaty sądowej, kosztów zastępstwa prawnego i opłaty skarbowej, które to koszty powód zmuszony był ponieść z wyłącznej winy pozwanego.

Zarządzenie: odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pozwanemu wraz z pouczeniem.